

De Faroers zijn doorkruist door paden die langs meren en kliffen passeren. De paden moet je soms goed zoeken... Ze zijn normaal gebaliseerd door cairns maar ook soms niet, wat het niet gemakkelijk maakt als plots de mist opkomt. In ons guide geven ze een goede raad. Als het mist , zet u op de grond en wacht dat het overgaat. Wat als de mist voor een paar dagen hangt (en dat gebeurt...) ? Wij hadden geluk, er was een hoge drukgebied boven ons en het weer is prachtig.

We hebben daar onze schoenen versleten en onze kieten moeten smoeten. Maar wat een plezier om in de bergen te zijn en te luisteren naar de stilte, iets dat in België moeilijk te vinden is. Een dag op twee gingen we op wandeltocht, een dag op twee waren we bezig met het voorbereiding voor onze volgende passage. Aankopen, informatie over IJsland (we hebben in Torshavn een Engelsman ontmoet die een cruising guide heeft geschreven -

altijd interessant) , herstelling en aanpassing hier en daar , en vooral het weerbericht in de gaten houden. En ja ,op een mooie dag kwam het signaal. Het weer ging mooi zijn , niet ideaal maar gewoon goed; vooral geen storm in zicht.

We lieten dus de Faroers in onze kielzog. Het begin was moeilijk... Niet dat de wind te straf was maar de zee was een beetje ruw. Blijkbaar is dat daar normaal. Maar hoe verder van de Faroers we gingen hoe beter het werd. Mijn maag ook... De oversteek was niet echt spannend. Nog geen dolfijnen of walvissen... En een wind die van alles deed. Het weer ook. We hebben van alles gehad; de vier seizoenen hebben we gezien. De vierde dag hebben we de zuid kust van IJsland gevolgd zonder ze te zien. De visibiliteit was heel slecht (minder dan een mijl) en als we dichtbij

Westmannaeyar (een eiland in het zuid-west van IJsland ligt) zagen we bijna niets meer. Leve de radar.

Aankomen met de boot in Westmannaeyar is indrukwekkend. Aan onze stuurboord hoge kliffen; aan bakboord spreidt zich een maanlandschap. De ingang die toegang geeft naar de haven is nauw en maakt een scherpe bocht. Volgens onze ctuising guide is het de beste haven in zuid IJsland. We vaarden door en meren aan langs een oude vissersboot die zeker niet meer vaart (gezien het zeewier die op zijn romp groeit).

Na de formaliteiten (douane en politie) was het tijd om op stap te gaan. Het eiland is sinds het uitbarsting van 1973 twintig procent groter en een deel van de stad ligt onder de lava en de as.

Het is ook een paradijs voor de zeevogels die hier komen broeden . We zijn hier 4 dagen gebleven , tijd genoeg om naar

het vulkaanmuseum te gaan en om dat klein eilandje te doorkruisen . Er waren zo veel mooie verschillende en gevarieerde plaatsen.